

danne normerede Antal Numre i Øjeblikket er udfyldt. Denne Bemyndigelse vilde ogsaa til meget Gavn for Hæren kunne anvendes til at give affledigede Befalingsmænd, der have erklæret ved Krigs Udbrud at ville stille sig til Krigsbestyrelsens Raadighed og derfor alt i Fredstid ere designerede til at overtage bestemte Poster, fornøden Instruktion. Billighed taler for, ligesom det skønnes at stemme med Hærens Tarv, at der gives Personer, der saaledes ved en forøget Tjenestevoldelse have lagt Interesse for deres militære Stilling for Dagen og godtgjort deres Brugbarhed, Velsighed til at opnåa en højere Grad; det er da Forslagets Tanke, at Sekondløjtnanter af Forstærkningen i saa Fald skulle kunne forfremmes til Premierløjtnanter i denne, med hvilken Stilling der i Henhold til Forslagets § 114 er forbanden kongelig Udnævnelse, ligesom den giver Afgang til de lønede Pladser som Underafdelingschefer i Forstærkningen og Udkomst til hyderligere Forfremmelse i dennes Officerklasser. For at aabne denne Vej for de dygtigere Elementer blandt de hjemsendte Befalingsmænd, er det derhos foreslaaet, at Hærløvens Bestemmelse om, at der i Forstærkningens Løjtnantsklasse og Underofficerklasse kun findes 1 Grad, fremtidig bortfalder. Denne Bestemmelse — der for øvrigt ikke synes ganske at være i Overensstemmelse med Hærløvens §§ 130 og 135 — er i sig selv uehdlig og kan føre til unaturlige Forhold; det synes saaledes ubilligt, at en hjemfendt Oversergent eller Sergent ved Overførelse til Forstærkningen sættes paa lige Fod med Korporaler og ved mulig senere Indkaldelse, hvad Lønning og Forplejning angaar, behandles som disse, ligesom det oftere har beredt Vanskelighed, at en til Løjtnant i Forstærkningen udnævnt afflediget Stabssergent ved Ansættelse som Kompagnichef har været yngre end alle de ved Kompagniet ansatte Løjtnanter.

Hvilket Resultat et Forsøg som det ovenfor skildrede vil medføre, lader sig vel ikke paa Forhaand bedømme, men da dets Sværsettelse kun kræver en ringe Beføstning, har man ikke villet undlade at foreslaa dette Middel til at styrke Forstærkningen gennem dens Befalingsmænd og samtidig give disse, der om end paa et andet Virkefelt, ere kaldede til at yde samme Tjeneste som Linjens Befalingsmænd, en med de sidste mere jævnyrdig Stilling.

I nær Forbindelse med Forslaget om Ændringer i Forstærkningens Organisation og Uddannelse staar Forslaget om en forandret Ordning af Kjøbenhavns

nævnelse for Korpset, der vides at have en mindre god Klang saavel hos Befalingsmændene som Mandskabet, ønskes ombyttet med Navnet Kjøbenhavns Forstærkningskorpset, har man foreslaaet en Udvidelse af Korpsets Fodfolk fra 2 til 4 Batailloner, hver paa 4 Kompagnier, og af dets Artilleri fra 2 Kompagnier til 1 Bataillon paa 4 Kompagnier. Denne Udvidelse er begrundet i de samme Hensyn, der tale for en Forøgelse af de sjællandske Forstærkningsafdelingers Kammer, og har for øvrigt allerede være foreslaaet i 1879, ligesom den vil findes udførligt motiveret i de i Rigsdagssamlingerne 1884—85 og 1888—89 forelagte Forslag om en Omordning af Korpset. De ligesledes genoptagne Forslag om en Formindskelse af det værnepligtige Personale — idet de ved Rytteriet og Ingeniørkorpset samt som Trainfonstabler uddannede værnepligtige ikke ønskes overførte til Korpset — samt en Forøgelse af det faste Personale og navnlig af de Væbningsafdelinger tildele faste Underbefalingsmænd, behøve næppe nærmere Omtale, da Hensigtsmæssigheden af disse Foranstaltninger i Hovedsagen er godkendt af begge Ting i Rigsdagssamlingen 1879—80. Hvad Indkaldelserne til Forstærkningskorpset angaar, da bleve disse i Rigsdagsamlingen 1888—89 — samtidig med at Fodfolket ønskedes formeret paa 4 Batailloner — foreslaaede at skulle finde Sted saaledes, at hver Mand indkaldtes 2 Gange med 1 Mars Mellemrum, medens den nugældende Lov har 3 paa hinanden følgende Indkaldelser paa henholdsvis 15, 15 og 5 Dage for Underkorporaler og menige. Den foreslaaede Forandring, der saaledes medførte en Lettelse for de værnepligtige, stod i Forbindelse med den Omtændighed, at Afdelinger og Underafdelinger efter Forslaget kun hvert andet Aar erholdt Tilgang af Forstærkningsmandskab, hvilket, for at skaffe de enkelte Batailloner den under Øvelserne ønskelige Styrke, maatte foretrækkes, fremfor aarlig at fordele det tilgaaede Mandstab ligeligt til alle Afdelinger og da lade samtlige disse hvert Aar indkalde de 2 yngste Aargange. I nærværende Forslag er den forstomtatte Ordning bibeholdt; men Indkaldelsestiden er formindsket til 12 Dage — for Befalingsmændene dog eventuelt 5 Dage mere — i Overensstemmelse med, hvad der er foreslaaet for de øvrige Forstærkningsafdelinger, da Billighed taler for i saa Henseende at stille alt Forstærkningsmandskab under samme Vilkaar. Med Hensyn til Øvelserne er for øvrigt den nugældende Bestemmelse, at disse ikke maa tage deres Begyndelse før hver Dags Eftermiddag Kl. 5 — hvilket er uehdigt,